

Наше ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 2 й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 37 (63)

Субота, 14 вересня 1968 року

Ціна 2 коп.

ШИРОКО РОЗГОРТАТИ СОЦЗМАГАННЯ

У ці дні до редакції нашої газети приходять листи від наших нештатних кореспондентів і читачів, у яких вони з великим задоволенням розповідають про трудове піднесення серед членів УТОГ міста і села у зв'язку з Постановою ЦК КПРС «Про підготовку до 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна».

Н. Аксюк повідомляє з колгоспу «Авангард» Зінківського району на Полтавщині: — П'ятирічку — достроково! Під таким гаслом щиро працюють колгоспники. В цей час, коли радянський народ готується гідно зустріти 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, — праця особлива, натхненна і трудівники ферми змагаються за те, щоб зайняти перше місце в районі по надоям молока.

Із Лубенського УВП пишуть про те, що ударники комуністичної праці підприємства Віра Дяченко, Марія Калімбет, Ганна Крилач, Віра Недбайло і багато інших взяли на себе підвищені зобов'язання і вже тепер дехто з них працює в рахунок лютого, квітня і навіть жовтня 1969 року. Починає передових робітників підтримувати весь колектив.

Робітники і робітничі стають на ленінську трудову вахту, щоб своїми особистими ділами зміцнювати Радянську Батьківщину, засновником якої є Володимир Ілліч Ленін.

Комуністична партія виховує в усьому народі глибоке розуміння того, що йти ленінським курсом, боротися за виконання заповітів Леніна — це значить, в першу чергу, робити все необхідне для побудови комунізму, самовідданою працею примножувати матеріальні і духовні багатства соціалістичної Вітчизни. І коли сьогодні весь радянський народ готується гідно зустріти сторіччя з дня народження Володимира Ілліча, працівники міс-

та і села засвідчують свою безмежну любов до Леніна, свою активність у боротьбі за виконання його заповітів широким розгортанням всенародного соціалістичного змагання.

Характерною рисою ювілейного змагання — його конкретність. Пригляньтесь до передових учбово-виробничих підприємств УТОГ і ви побачите, як трудівники вишукують резерви, покращують якість продукції, підвищують продуктивність праці тощо.

Почесне і благородне завдання лягає на партійні, комсомольські і первинні організації УТОГ. Їх обов'язок — очолити трудове піднесення мас, викликати підготовкою до ленінського ювілею, стати в авангарді змагання, контролювати його виконання. Ми повинні пам'ятати ленінські слова про те, що змагання розгортається «для неухильного підвищення організованості, дисципліни, продуктивності праці, для переходу до вищої техніки, для економії праці і продуктів».

Сила змагання в його масовості, в широкій гласності і оперативному поширенні передового досвіду. Треба уважно і любовно підтримувати все нове, робити його набагато кращим, ніж було. І саме тому, щоб змагання поширилося на всіх робітників, щоб воно стало дійовим і предметним, велику роль повинні відіграти наші клуби, будинки культури, стінна преса, агітатори. У своїй діяльності вони повинні використовувати всі методи і форми культурно-масової і виховної роботи для гласності змагання, для популяризації досвіду передовиків.

Широко ж розгорнемо серед членів нашого Товариства соціалістичне змагання за гідну зустріч 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна. Нехай кожен колектив, кожне підприємство стане на ленінську трудову вахту!

Добре працює на Чернівецькому УВП випускниця школи-інтернату Ніна Огілько. На фото: молода робітниця комсомолка Ніна Огілько.

ЛЕНІНСЬКІ ЧИТАННЯ

Готуючись відзначити 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, рада Лебединського клубу глухих затвердила план виховної і масово-політичної роботи, яка спрямована на широку пропаганду ленінських ідей, його геніального вчення.

Систематично проводимо ленінські читання. Останнім часом лектори товариства «Знання» прочитали лекції: «Життя і діяльність В. І. Леніна — яскравий приклад беззавітного служіння народові», «Ленін — організатор і керівник радянської держави», «Ленінський комсомол — бойовий помічник партії».

Ленінській тематиці присвячуємо вечори. Цікаво і організовано пройшов тематичний вечір «Ленін живий».

У Будинку культури ми вготували нову наглядну агітацію — стенд «Наш подарунок 100-річчю з дня народження В. І. Леніна».

М. ЛУЖКОВ.

НА ЛЕНІНСЬКІЙ ТРУДОВІЙ ВАХТІ

У КОМПАКТНИХ ГРУПАХ

Идучи назустріч 100-річчю з дня народження В. І. Леніна, рада Уманського будинку культури перебудувала свої плани в той спосіб, щоб найкраще організувати роботу з людьми, які мають два вихідні дні. Враховано також і те, що в Умані нема УВП, а члени УТОГ працюють компактними групами на державних підприємствах міста.

Адміністрація підприємств швейної фабрики, машинобудівного заводу, взуттєвої фабрики, заводу електровимірвальних приладів «Мегометр» високо цінять працю членів УТОГ на цих підприємствах, створюють їм всі умови для хорошого відпочинку після робочого дня. Цю пошану наші члени УТОГ заслужили своєю

самовідданою працею. Так, робітник машинобудівного заводу Т. Голуб забезпечує роботу всього процесу і готовий у будь-який час допомогти іншим. Універсальним ковалем по праву вважають Н. Саєнка, який працює в колективі ремонтно-тракторної станції. Кращим майстром по ремонту моторів усіх марок є А. Ушманов. На заводі «Мегометр» у цеху художніх виробів і сувенірів постійним призером виставок є І. Градзійон.

Ленінську трудову вахту несуть десятки слюсарів, формувальників, монтажників і ливарників, готуючи гідну зустріч 100-річчю з дня народження В. І. Леніна.

С. БОЙЧУК.

ПІДВИЩУЄМО ПРОДУКТИВНІСТЬ ПРАЦІ

У соціалістичному змаганні на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна колектив Білоцерківського УВП на перше місце ставить якість продукції і боротьбу за економію сировини. У підготовчих цехах, роботою яких керують Г. Реберенко і Г. Паюк, бере початок ця боротьба за економію матеріалів. Підраховано, що за рік колективи цих цехів можуть зекономити до п'яти тисяч метрів тканини.

На ленінську трудову вахту стали і робітники механічної майстерні, яку очолює старший механік М. Боровиков. Механіки своє завдання вбачають в тому, щоб швейні машини працювали бездоганно, щоб швей-

не втрачали жодної хвилини робочого часу. Девіз механіків — замінити ручну працю, підвищувати продуктивність праці за рахунок кращого використання машин і застосування пристроїв.

Зараз токар-раціоналізатор В. Капелюжний працює над встановленням пристрою, за допомогою якого ручне обрізування ватину замінить машинні ножки. Механік-раціоналізатор А. Невзгляд винайшов спосіб продовжити строк служби фракціона привода швейних машин. Це дало змогу набагато скоротити час на його ремонт.

В. МОСІЧУК.
Наш нештат. кор.

Натхненно, радісно працюють швейники Львівського УВП-1. На фото: бригада комуністичної праці, де змінившим майстром Ганна Курилас.

Фото. І. ЩЕРБАНЮКА.

15 вересня — День працівників лісу

ВСЕНАРОДНЕ ЗЕЛЕНЕ БАГАТСТВО

Завтра трудящі нашої країни відзначатимуть День працівників лісу, встановлений указом Верховної Ради СРСР від 13 серпня 1966 року як всенародне свято.

Охороні зеленого друга людини в нашій країні надається великого значення. Основні принципи і правові положення радянського лісного господарства визначив прийнятий ВЦВК «Основний закон про ліс» 27 травня 1918 року, підписаний В. І. Леніном і Я. М. Свердловим. Радянським урядом були прийняті й інші важливі документи, спрямовані на охорону лісу — всенародного зеленого багатства, яке щедро віддається людям.

На тисячі кілометрів — від Карпат і далі на схід, на Полісся і Лісостеп розкинулися в нашій республіці могутні ліси. Всього лісний фонд республіки становить біля 10 мільйонів

гектарів, третина з них — штучні насадження, а в масштабі Радянського Союзу площа державного лісного фонду складає

1 мільярд 237 мільйонів гектарів. Запаси деревини — понад 80 мільйонів кубометрів, 13,3 мільйона гектарів лісів поса-

Черкаські мебельники за роботою. На фото члени бригади УВП гарячого пресування (зліва направо) П. Сташевський, І. Чабан, Л. Велика та В. Лавріненко.

жено за роки Радянської влади.

Ліс необхідний природі, людині, промисловості. Без продукції, яку ми одержуємо з дерева, не може обійтися жодна галузь народного господарства. Ліс дає велику кількість продуктів для виробництва синтетичних смол і лаків, ливарних концентратів, каніфолі і т. п.

Лісні масиви довкола міст і робітничих селищ, парки і зелені насадження на вулицях покращують мікроклімат районів, підтримують прохолоду в спеку, оздоровлюють побут людини. Лісні насадження і пожезахисні смуги затримують захисними бар'єрами шлях суховія і чорним бурям, дуже розповсюдженим у наших південно-східних районах.

І ще одну корисну справу робить ліс — регулює водний режим.

З великим трудовим піднесенням зустрічає Весесюний день працівників лісу багатосіячний загін лісоводів України, а з ними і мебельники Українського товариства глухих.

Із року в рік працівники ме-

бельних підприємств Товариства, задовольняючи потреби населення, випускають широкий асортимент добротних меблів, які завоювали попит у споживача. І це стало можливим тому, що на учбово-виробничих підприємствах, таких як Дрогобицьке, Бродівське, Черкаське, виростили справжні майстри своєї справи, які не лише самі старанно працюють, але й навчають молодих робітників майстерності.

Нині, коли вся наша країна готується гідним подарунком відзначити 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, на ленінську трудову вахту стали і наші мебельники. В цехах підприємств, на робочих місцях кипить напружена боротьба за дострокове виконання п'ятирічного плану, за високу якість продукції. У ці дні високу продуктивність праці показують такі робітники Дрогобицького УВП як рамник Є. Швецов, столяр Т. Семчишин, верстатники В. Якубик та І. Матвей і багато, багато інших. День працівників лісу вони зустрічають новими трудовими досягненнями.

БОЙОВИЙ ПОМІЧНИК ПАРТІЇ

Наближається 29 жовтня — піввіковий ювілей Ленінського комсомолу. Немає в нашій країні заводу, колгоспу, радгоспу, будови, учбового закладу, де б юнаки і дівчата не готувались до свого свята, не змагалися за гідну його зустріч.

Багато ініціативних справ, трудових починів молоді народжується в ці дні. Вони спрямовані на здійснення рішень XXIII з'їзду КПРС, на дотримання виконання п'ятирічки. Помисли молодих будівників комунізму націлені на підвищення продуктивності праці і якості виробленої продукції, на краще використання виробничих потужностей і техніки, на підвищення культури землеробства, успішне збирання врожаю.

Комуністична партія, великий Ленін високо ціняли революційність і ентузіазм молодих робітників, селян, студентів, робили все для їх організації, згуртування та ідейного гартування. Питання про спілки молоді обговорювалось на історичному VI з'їзді партії (липень — серпень 1917 року). З'їзд визначив, що робітничі молоді створити самостійні організації, «духовно зв'язані з партією».

29 жовтня 1918 року відбувся I з'їзд спілок робітничої і селянської молоді, який поклав початок комсомолу — масовій політичній організації молоді. В документах з'їзду записано: «Спілка солідарна з РКП(б). Спілка ставить собі за мету поширення ідеї комунізму і залучення робітничої і селянської молоді до активного будівництва Радянської Росії».

Вказівки з питань роботи комсомолу, праці, освіти і виховання молоді, прийняті глибоким піклуванням про підростаючу зміну, містять рішення конференцій і з'їздів ленінської партії. Юнацький рух партії завжди розглядала як складову частину боротьби за революційне перетворення суспільства на основах соціалізму і комунізму.

Широку програму роботи спілки молоді визначив

В. І. Ленін у промові на III з'їзді комсомолу в 1920 році. Головне завдання молоді, підкреслював він, — вчитись, вчитись і вчитись. Але всю свою освіту, своє навчання, виховання комсомол повинен з'єднувати з працею робітників і селян. Він повинен бути ударною групою, яка в усій роботі подає свою допомогу, виявляє свою ініціативу, свій почин.

Комсомол з честю виконує заповіді свого любимого вчителя і вождя. VI з'їзд комсомолу вирішив іменувати Комуністичну спілку молоді Ленінською. Звертаючись до юнаків і дівчат країни, з'їзд схвально заявив: «Не для красного слівця, не з бажання носити найкраще з усіх імен, не тільки для того, щоб вшанувати повагою пам'ять великого небіжчика, прийняли ми це рішення. Ні, ми прийняли його для того, щоб вся трудяща молодь усіх народів, які населяють СРСР, разом з своїм передовим загonom — Комуністичною Спілкою молоді, пройнялась єдиною волею і твердо рішимою навчитись по-ленінському жити, працювати і боротися...»

За 50 років Ленінська Спілка молоді виросла більш як в 23-мільйонну армію молодих будівників комунізму. Комсомольці, молодь наших днів гідно продовжують справу батьків — учасників революції, будівників Дніпрогесу, магнітки, міста юності Комсомольська-Амурі, героїв промдзянської і Великої Вітчизняної воєни. На їх рахунок сьогодні — цілина і шахти Донбасу, Братська і Красноярська ГЕС, траса мужності Абакан-Тайшет, газопровід Бухара-Урал, багато інших ударних комсомольських будов.

Наша працююча, освічена молодь має змогу докласти своїх сил і на промислових підприємствах, де йде широке впровадження економічної реформи, і в сільському господарстві, яке набирає темпи завдяки перетворенню в життя рішень XXIII з'їзду партії і Пленумів ЦК КПРС, і в сфері

управління виробництвом, і в сфері обслуговування.

Як і старші покоління радянських людей, молодь наших днів черпає знання і натхнення для творчої праці і навчання із скарбниці ленінських ідей, із всеїсного марксистсько-ленінського вчення. І ворогам комунізму, хоч би як вони старались, до яких би хитрощів не вдавались, не вдається притулити політичну свідомість нашої молоді, вбити клин між поколіннями радянських людей, відірвати молодь від партії.

Партія, комсомол виховують радянську молодь в дусі глибокого патріотизму й інтернаціоналізму. Юнаки і дівчата нашої країни палко підтримують боротьбу своїх ровесників на всіх континентах проти війни, за мир, демократію і соціальний прогрес. Цій меті, зокрема, служать Всесвітні фестивалі молоді. Юнацтво нашої країни палко співчуває і активно допомагає героїчній молоді В'єтнаму та інших країн, які б'ються проти імпералістичної агресії, за свою свободу і незалежність.

Революційний досвід партії комуністів, приклад старших поколінь учить нашу молодь віддавати всі сили розуму, рук і серця найпрекраснішому на землі — справі будівництва комунізму. Ленінська партія впевнена: молоді робітники, колгоспники, вчені, студенти, учні будуть і далі творчо працювати, добре вчитись і, як молоді господарі країни, дбати про подальше економічне і культурне процвітання своєї Батьківщини, про зростання її міжнародного авторитету.

— Майбутнє Країни Рад, — говорив у доповіді про 50-річчя Великого Жовтня Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнев, — стане таким, яким його зроблять сьогоднішні жовтенята, піонери і комсомольці. І партія твердо впевнена, що це майбутнє буде прекрасним, що наші діти і внуки з честю будуть нести вперед великий прапор Жовтневої революції!

К. СКАЧКО.

Найважливіше з усіх мистецтв

— Це висловлювання В. І. Леніна про кіно могло б стати епіграфом до всіх праць, які виходять найближчим часом у світ в секторі кіно Інституту історії мистецтва Міністерства культури СРСР.

Щорічні збірники, що їх випускає інститут — «Вопросы киноискусства» і «Из истории кино» в 1968—1970 роках, цілком присвячуються ленінській темі. Вже здалося до друку черговий, 13 збірник «Вопросы киноискусства». Його відкриває стаття А. Караганова «Сила ленінської думки», яка підсумовує висловлювання В. І. Леніна про мистецтво кіно. В тому ж збірнику — замітки Ю. Карасика «З досвіду створення фільму про Леніна», присвячені роботі над кінокартиною «Шесте липня».

Новим ленінським документам, спогадам, архівним шуканням присвячуються і черговий, дев'ятий том «Из истории кино».

У центрі уваги колективу вчених — перша в нашій країні чотири томна історія радянського кіномистецтва. Ця капітальна робота вперше в такому обсязі підбиває підсумки півстолітньої історії радянського кіномистецтва.

На пюпітрах — пісні про Леніна

Бюро пропаганди радянської музики намітило перші практичні кроки композиторів і музикознавців по перетворенню в життя постанови ЦК КПРС «Про підготовку до 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна».

В грудні відбудеться з'їзд Спілки композиторів СРСР, до порядку денного якого включено питання підготовки до ленінського ювілею. Йому передуватимуть творчі звіти композиторів Сибіру, Дону і Поволжя, музичні свята в Ленінграді і на Кубані, у Сочі.

Над ленінською темою тепер працює багато композиторів. Серед цих творів — «Білина про Леніна» Попова, нові ораторії Чулакі і Біласаяна, пісні Мураделі, Пахмутової.

ТВОРЧІ КОНКУРСИ

Трудящі Надзбруччя все яскравіше розпалюють вогні ленінської вахти. Відкрито трудові рахунки на честь 100-річчя з дня народження незабутнього Ілліча. Про творчу звитягу, славі й доблесні справи робітників і вчених, транспортників і зв'язківців, колгоспників і будівельників, про трудівників інших галузей народного господарства, науки, культури, побуту тернопільці дізнаються з обласних і районних газет, районерадач.

Щоб якнайкраще оспівати наше сьогоднішнє, глибше і змістовніше висвітлювати підготовку до ленінського ювілею, обласна газета «Вільне життя»

оголосила творчі конкурси на кращі матеріали, присвячені визначній даті. Різні жанрами і формою газетні матеріали мають розповідати читачам про здійснення ленінських заповітів, про величчя соціалістичні перетворення в рідному оновленому краї, про його славних трудівників, про естафету мужності, котру з рук своїх батьків і старших братів приймають молоді герої нашого часу.

Матеріали конкурсів, оголошених й іншими газетами області, стануть своєрідним літописом торжества ідей найвеличнійшої людини планети, літописом п'ятирічки, пошуків і здобутків будівничих і творців.

Праця звеличує людину

ВДОВИНА ДОЛЯ

Йї вже понад 50 років. Народилась в бідній селянській сім'ї. Рано лишилась батька. Разом з братом всіляко допомагала матері і ще тоді любила поле. Воно завжди пахло свіжою рососою, налитим колосом, п'янило серце.

Село було найкраще в районі, і люди жили в ньому дружно, працюючи, з діда-прадіда закохани в землю. Працювала в колгоспі і Віра. Помітивши її працелюбність, незабаром доручили ланку. Тонка, тендітна на вигляд, а з роботою справлялася добре, запалюючи своїм прикладом інших.

Вже в перший рік Вірина ланка збрала по 20 центнерів пшениці та по 22 центнери кукурудзи, а наступного року — ще більше. Було те перед самою війною. А потім нестерпні, страшні дні окупації. Ледве пережила їх. А здавалось, вже ніколи не побачити мирних щасливих днів. Згадуючи минуле, жінка ще й зараз не може спокійно розповідати про те. Одного разу фашисти дуже побили її, бо не хотіла йти копати окопи. Били чим попало: ногами,

шомполами, прикладами і більше всього по голові. Після того довго не вставала з ліжка. А коли трохи видужала, відчувала, що втратила слух і мову.

Страшно було. Іноді охоплював такий відчай, що не хотілось жити. А тут ще й похоронна з фронту надійшла. Десь під Курськом загинув її чоловік.

На допомогу вдові прийшли одосельчани. Широ вдячна їм Віра Іванівна ще й тепер. Не залишили в біді, і вона робила все, щоб виправдати їх турботи.

— У Дейнеги поле, як у доброї господині в хаті; куди не глянь — все до ладу, — шанобливо говорили про неї в селі.

Багато грамот, подяк, цінних подарунків одержала трудівниця за свою довголітню працю. Та найбільша подяка — це любов і шана від людей.

Скроні жінки давно посріблила сивина. Два онуки звать її бабусею. Ось уже кілька років вона на заслуженому відпочинку. Та не сидиться їй вдома. Тягне до людей, до колективу. Щороку Віра Іванівна допомагає вирощувати тутових шовкопрядів.

Так у загальному щасті В. І. Дейнега знайшла своє, особисте.

О. ЧОРНОБАЙ.
Наш нештат. кор.

с. Мотрине,
Кобилецького району,
Полтавська обл.

Робітниця Київського дослідного підприємства Одарка Білик, ударник комуністичної праці, біля ливарного автомата.

Чверть віку доблесної праці

Минуло майже чверть віку, як Г. Колода працює бондарем у заготконторі Кременчуцької райспоживспілки. Він — один з передових працівників, користується заслуженим авторитетом; за самовіддану працю під час війни Г. Колода нагороджений медаллю «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.»

Г. Х. Колода — чудовий товаріш. Він готовий подати допомогу словом чи ділом кожному працівникові свого цеху і завжди з честю виконує дане йому доручення. Гната Хомича часто можна побачити в Кременчуцькому клубі УТОГ.

О. БІЛОГУБ.

Наш нештат. кор.
м. Кременчук.

ПРАЦЮВАТИ ШЕ КРАЩЕ

На березі річки Конки, недалеко від Херсона, серед садів і зелених виноградників знаходиться місто Гола Пристань, у якому живуть і трудяться члени УТОГ.

У Голопристанському райоб'єднанні вісім років працює швеєю Раїса Бабенко — ударниця комуністичної праці, одна з кращих робітниць підприємства. На заводі «Комунар» трудиться столяр Василь Клименко, який систематично виконує виробничі завдання на 120—130 процентів.

Зразки самовідданої праці показують і сільські члени УТОГ. Добре слово у дирекції радгоспу «Молодіжний» Скадовського району про доярку Ніну Блакитну, яка вже надовго по 1900 кілограмів молока від кожної фуражної корови.

Правління Голопристанського міжрайвідділу УТОГ провадить велику масово-політичну і організаційну роботу серед членів УТОГ, у клубі постійно читаються лекції, доповіді, проводяться бесіди, часто відбуваються загальні кушові збори членів УТОГ, на яких обговорюються підсумки роботи, беруться нові зобов'язання на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Р. ПОНОМАРЬОВА.
Голова Голопристанського міжрайвідділу УТОГ.

Гола Пристань,
Херсонська область.

НЕШТАТНИЙ ІНСТРУКТОР

У Програмі КПРС вказується, що головним завданням в ідеологічній роботі на сучасному етапі є виховання всіх трудящих у дусі високої ідейності і відданості комунізму, комуністичного ставлення до праці. Отже завдання культурних працівників — допомогати робітникам, колгоспникам розширювати їх загальноосвітній рівень. Працівники клубів, бібліотек і широке коло активістів — вірні помічники партії у цій великій важливій справі.

Нештатні інструктори з'явилися у міжрайвідділах у зв'язку із зрослими вимогами. У Сумській області протягом останніх трьох років рішеннями президії обласного відділу затверджено двадцять п'ять нештатних інструкторів. У їх склад ввійшли вчителі, агрономи, працівники системи УТОГ, які знають міміку, старі члени Товариства. Серед них вчитель Лебединської школи-інтернату пенсіонер тов. Джерина, агроном із Глухова тов. Кукобко, кіномеханік Кролевецького клубу тов. Берестовий, заступник директора Лебединського УВП тов. Присіч та інші.

На першій порі роботи з нештатними інструкторами перед нами стало завдання правильно поєднати їх навчання і роботу. Ми пішли на те, щоб вони приймали активну участь на засіданнях правління і рада клубу.

Без помилок тут не обходилось. Не було конкретності в

роботі, не вистачало досвіду, цілеспрямованості — по суті інструктори були представлені самі собі. Аналізуючи стан роботи нештатних інструкторів, президія обласного відділу провела в цьому році триденний семінар, на якому було організовано обмін досвідом роботи.

З часом робота налагоджувалась. Роботу нештатних інструкторів почали планувати Глухівський міжрайвідділ, де головою тов. Онищенко. Інструктори Ф. Кукобко, М. Решетняк за півріччя зробили шість виїздів на села, в семи сільрадах провели подвірні обходи, провели бесіди із членами УТОГ.

Непогано поставлена робота з нештатними інструкторами в Кролевецькому міжрайвідділі, де головою тов. Замула.

На жаль, в роботі окремих міжрайвідділів УТОГ є багато серйозних недоліків. У Конопотському, Сумському, Шосткинському відділах УТОГ нештатні інструктори числяться лише на папері. Їх відділи не зробили ніяких висновків із критичних зауважень на їх адресу на VIII обласній конференції. Тут робота вкрай занедбана.

Завдання полягає в тому, щоб докорінно перебудувати цю ділянку роботи з нештатними інструкторами — нашими чудовими помічниками.

А. МИШИНЦЕВ.
Голова Сумського обласного відділу УТОГ.

Біла Церква на Київщині. Увечері в бібліотеці міжрайонного Будинку культури УТОГ.

БІЛЬШЕ ЦЬОМУ НЕ БУТИ

Він не чув шуму велетенських дерев, не міг втішатися співом птахів, не чув, як виплескувала риба в невеличкій поліській річці Хоморі.

Іван знав: якщо верхів'я дерев розгойдає вітер — у лісі неспокійно. Знову буде повно бурелому і довго кружлятимуть в тривозі птахи над зруйнованими гніздами. Ліс він любив, знав у ньому глухі, нехожені стежки.

Іван не знав, що скоро він, підліток, стискатиме рушницю не для стрільби по зайцю, а для боротьби з гітлерівцями...

З трудом вдалося підгребти підвалину і непомітно вивозити у темряву ночі. Ліс надійно прикрив його і тільки пізно вночі добрів до хати. Нашвидко передягнувся, склав вузлик із харчами і знову у ліс.

Єдине чим тепер було заповнено серце хлопчини — помста. Помста, бодай ціною життя. Довго підстерігав, висліджував як звіря і таки настиг. Коли

вартовий задрімав, він швидко перерізав пожеж ремінь гвинтівки і не думаючи вистрелив в упор. Ліс — поруч, стежок не шукати. На одній з глухих стежок перед ним, мов із-під землі, виросли два незнайомці. То були партизани. З цього часу Іван партизан — розвідник Першого молдавського партизанського з'єднання, яким командував Ю. Старченко.

Одного разу Іван не повернувся із чергового завдання. Довгі розшуки були безуспішними, а коли, нарешті, знайшли, то жак охопив друзів. Він лежав побитий у хатині лісника без надії на життя. Лікар з біллу в душі сказав: «Не виживе, сильне обмороження, за яким наступить гангрена».

Літаком з великої Землі переправили Івана друзі в госпіталь. Лікарі зробили все, що від них залежало, і життя йому відстояли. Повернувся додому вже після війни. Але бойові друзі не забули його. Коман-

дир партизанського з'єднання виклопотав йому персональну пенсію, допомогли збудувати хату.

А скільки радісних хвилин пережив Іван Якович Кузченко, коли, відзначаючи двадцятиріччя з дня перемоги над фашистською Німеччиною, у Баранівському лісі зібрались партизани колишнього Першого молдавського з'єднання. Прибули сюди і друзі Івана Яковича — фарфоровики Першотравневого заводу, на якому більше десяти років він працює.

Бойові друзі-однополчани, спогади, розповіді про важкі воєнні часи і прекрасне наше сьогодні, за яке кожний з них вніс і свою криву праці, — все пригадалося йому до найменших подробиць. І щирі поздоровлення товаришів по роботі викликали знову пережите і тверду переконаність, що більше війни не бути...

С. КИСЕЛЬОВ.

Вони березуть світанок

Під такою назвою провели ми вечір, присвячений людям, які пильно охороняють наші державні кордони, нашу мирну працю. У гості ми запросили тов. Трухіна, який розповів нашим трудівникам про охоронців радянських кордонів.

Постійно ведемо цикл бесід «Знайомство із життям африканського народу». Користується повагою слухачів така форма роботи — огляд найголовніших матеріалів, які друкуються в журналі «Вокруг света».

Готуючись до знаменної дати — 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, ми розпочали вивчення біографії В. І. Леніна, яке супроводимо показом діафільмів. Відвідали музей В. І. Леніна у міській школі № 13. Вирішили створити у себе невеличкий куточок, у якому своїми силами виготовимо макети: курінь у Розливі та ін.

Н. СКВОРЦОВА.
Вихователька гуртожитку Білоцерківського УВП.

Сьогодні в обласних відділах УТОГ

ВІДВЕРТА РОЗМОВА

Цього дня чекали давно. Тому, мабуть, і зібралися завчасно всі в приміщенні Ужгородського Будинку культури, де мало відбутися засідання президії Закарпатського обласного відділу УТОГ. Поруч з іншими питаннями найпершим розглядалось: «Підсумки виконання соцзобов'язань за перше півріччя нинішнього року Ужгородським УВП-1». Доповідав директор В. Будзь.

Присутні і, особливо, члени президії, слухали його досить уважно. І коли тов. Будзь доповів, що в липні місяці підприємство виконало виробничий план на 80,5 процента і недодало продукції на 10,6 тис. карбованців, директору довелося відповідати на безліч запитань. Виправдуючись, він висував на перший план основну причину — недостатнє постачання підприємству фанери клееної, якої недодали з початку року 49 куб. метрів, а також багато пиломатеріалів листяних порід. Із-за цього працювали не ритмічно, з початку місяця багато простоювали, а потім займалися штурмівною. Та це не допомогло і план завалили. Що ж, у цьому доля правди є, але не вся.

Ось що сказав з приводу невиконання плану Ужгородським УВП-1 на засіданні президії інструктор обласного відділу УТОГ В. Стародубцев:

— Директор у своєму виступі не сказав про те, що дирекція Ужгородського УВП-1 не була достатньо оперативною у забезпеченні підприємства матеріалами. Писали і надсилали листи своїм поставальникам і спокійнісінько чекали відповіді. А коли через деякий час ті відповідали, що деревини чи фанери забезпечити не можемо, знову писали, телеграфували, а матеріалів не було.

І справді, давайте ближче познайомимося, як адміністрація Ужгородського УВП-1 разом з директором В. Будзем забезпечувала виконання виробничого плану. Тов. Будзь дбайливо зберігає в окремих папках копії всіх тих листів і телеграм, що надійшли на підприємство, старанно ведеться запис їх надходження в окремий журнал. Мовляв, ми все зробили для того, щоб план виконати. Але папірці залишилися папірцями. Ними плану не виконаєш!.. За паперовою каруселлю і не помітили, що на підприємстві довгий час нікому було займатися постачанням матеріалів, бо товарознавець звільнився з роботи. Вина в цьому також відділу постачання Центрального правління Українського товариства

глухих, який несвоєчасно координував постачанням сировини, зокрема пиломатеріалів і фанери клееної Ужгородському УВП-1.

Тепер глянемо на другий бік цієї справи. Як же зберігаються, наприклад, пиломатеріали, котрі безпосередньо, хоч і з великими перебоями, все таки поступають на УВП.

Понад півтора місяця тому тут одержали з Архангельської лісоперевалячної бази 330 куб. метрів чорнових заготовок. Вивантажили їх серед двору і так і лежать вони й зараз. Почорніли, покоробилились. Але це, чомусь, нікого не турбує. Директор виправдовується, що буцімто їх нікому складати. І це тоді, коли протягом кількох місяців люди повністю не завантажені роботою. Так чому ж їх не організувати на штабелювання пиломатеріалів? У такому ж стані, до речі, пиломатеріал зберігається і взимку.

— Дошки часто доводиться діставати з-під снігу, — скаржиться робітник Топчів.

Лише до недавнього Ужгородське учбово-виробниче підприємство № 1 вважалося одним з передових у системі УТОГ. У минулому році за культуру виробництва колектив цього УВП одержав диплом першого ступеня. Відтоді ми-

нуло трохи більше півроку, а від тієї культури не лишилося і сліду. Подвір'я захаращене, заспане тирею. В цехах брудно. В лабораторії, де варять клей і приготують шпаклівку, де знаходяться різні кислоти, стоїть в ящиках молоко. Тут же люди споживають його.

— Уже декілька разів ставили перед дирекцією питання, — говорить лаборант Г. Раціна, — що ящикам з молоком тут не місце, але директор не реагує на сигнали.

Є й інші факти. Ось що, наприклад, розповідають робітники К. Огурчак і Д. Сагарев.

— Вже протягом кількох років обіцяють реконструювати вентиляцію в розкрійному цеху. Та обіцянки так і залишилися обіцянками.

Подібне не тільки з вентиляцією. В протоколі № 2/45 Закарпатського обласного відділу УТОГ від 25 січня цього року зазначалося, що адміністрація Ужгородського УВП-1 не виконала зобов'язання по переведенню механічних вайм для складання буфетів на пневматичний спосіб складання. Від цього значно поліпшилася б якість продукції, підвищилась продуктивність праці. Але цього не зроблено. Не встановлено також хімводочиснувача, який придбали ще в першому кварталі минулого року. Погано забезпечені водою робітники.

Слід зазначити, що з свого боку працівники Закарпатського обласного відділу УТОГ не

перевірили, чи виконано прийняте рішення. Вони надто рідко бувають на підприємстві, мало цікавляться умовами праці робітників.

На підприємстві останнім часом значно послабилась трудова дисципліна. Тов. Будзь з підлеглими іноді поводить себе грубо.

Завдання директора не лише правильно керувати підприємством, але й згуртувати навколо себе трудовий колектив. Сталося так, що В. Будзь почав звільняти з роботи деяких інженерно-технічних працівників, часто не розібравшись до кінця у причині подання ними заяв на звільнення. Так було з тт. Труфановим, Василенком й іншими.

Час вже змінити своє ставлення до колективу, до людей, до стану на підприємстві. Людей треба виховувати, а не займатися адмініструванням. Ось чому хотілося б, щоб та відверта розмова, що відбулася нещодавно на засіданні президії Закарпатського відділу УТОГ, пішла на користь підприємству і його керівникам.

Л. РУСЕЦЬКИЙ.
Спец. кор. «Нашого життя» м. Ужгород.

Мабуть, це найщасливіша хвилинка у житті цих двох ще зовсім молодих людей, членів УТОГ, Лариса Кузьменко та Віктор Ягольничков одружуються. Вони ще студенти, Лариса вчиться в Дніпропетровськомупромислово-економічному технікумі, Віктор — у Володимирі. Мині ще якийсь час і молоді подружжя увіллється у бурхливе трудове життя. А сьогодні ми від широкого серця зичимо їм щастя, доброго здоров'я та палкої любові.

На фото: наш кореспондент І. Щербанюк сфотографував молоді подружжя під час реєстрації шлюбу.

ЗА ДОПОМОГУ--СПАСИБІ

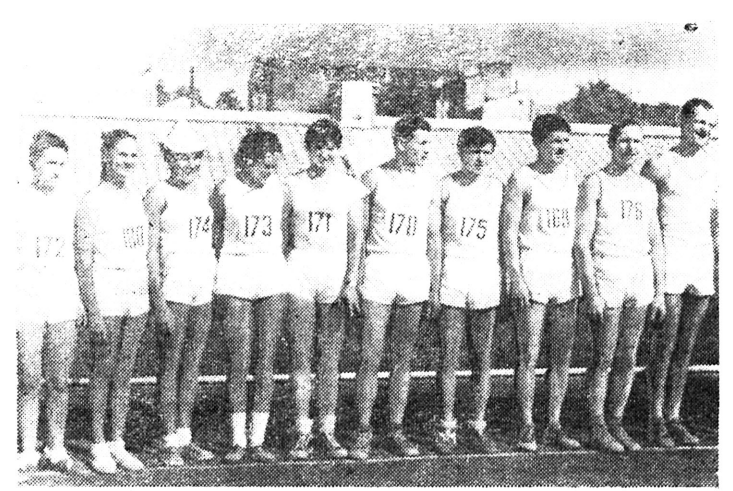
У шкільному році Харківська середня школа робітничої молоді глухих № 23 розпочала свою роботу в оновленому, якісно відремонтованому приміщенні. За літній період проведено в належний стан стелю, підлогу, вікна, двері, котельню. Разом з цим обладнано кабінети фізики, хімії, технічних засобів тощо. Таким чином, створена достатня база для організації всієї навчально-виховної роботи.

У стінах школи щорічно навчається понад 200 юнаків і дівчат, які працюють на харківських учбово-виробничих підприємствах № 1 і № 2, державних підприємствах. Молодь з великим бажанням йде вчитись в нашу школу, де створені тепер всі умови.

Педагогічний колектив і учні школи виражають щире спасибі ЦП УТОГ за велику допомогу школі.

І. ДЕРБОГЛАВ,
Директор Харківської СШРМ № 23.

ПЕРЕМОЖЦІ З ЛЕГКОЇ АТЛЕТИКИ 1968 року

Збірна команда Одеського обласного відділу УТОГ стала переможцем республіканських змагань з легкої атлетики 1968 року.

На фото: збірна команда Одеського обласного відділу УТОГ.
Фото І. ГОЛУБЕВА.

ТЕХНІЧНІ РЕЗУЛЬТАТИ РЕСПУБЛІКАНСЬКИХ ЛЕГКОАТЛЕТИЧНИХ ЗМАГАНЬ 1968 р. СЕРЕД ГЛУХИХ

Чоловіки			
1. Біг 100 м	Л. Борчачинський	Одеса	11,2
2. —»— 200 м	—»—	Одеса	23,9
3. —»— 400 м	В. Скоморохов	Луганськ	50,4
4. —»— 800 м	М. Васильєв	Запоріжжя	2.00,6
5. —»— 1500 м	—»—	Запоріжжя	4.09,8
6. —»— 5000 м	—»—	Запоріжжя	15.36,6
7. —»— 110 м з перешк.	В. Скоморохов	Луганськ	14,8
8. Ходьба на 10 км	В. Мельник	Дніпропетровськ	50.52,0
9. Стрибки у висоту	І. Мітасов	Одеса	177 см
10. —»— у довжину	О. Цоцько	Дніпропетровськ	624 см
11. Потрійний стрибок	—»—	—»—	13,30
12. Стрибки з жердиною	А. Симоненко	Харків	350 см
13. Штовхання ядра	П. Мосцовой	Луганськ	12,75
14. Метання диска	А. Симоненко	Харків	37,04
15. —»— списа	П. Мосцовой	Луганськ	47,62
16. Естафета 4×100	Збірна м. Харкова		46,2

Жінки			
1. Біг 100 м	В. Савченко	Київ	13,5
2. —»— 200 м	І. Перова	Одеса	27,8
3. —»— 400 м	—»—	Одеса	1.02,8
4. —»— 800 м	—»—	Одеса	2.31,2
5. —»— 80 м з перешк.	К. Голова	Донецьк	16,7
6. Стрибки у висоту	Т. Смірнова	Київ	145 см
7. —»— у довжину	В. Раїсенко	Київ	4,73
8. Штовхання ядра	Ф. Антонова	Львів	11,86
9. Метання диска	—»—	—»—	36,93
10. —»— списа	М. Томашевська	Запоріжжя	31,35
11. Естафета 4×100	Збірна м. Одеси		55,8

ПОРАДИ ЛІКАРЯ

ПОРА ГРИБНА

Сотні людей у відлижний час вирушають у ліс, щоб подихати свіжим повітрям, подивитися ближче до природи, добре відпочити. І, дивлячись ж, усім хочеться набирати грибів, поєднуючи, так би мовити, приємне з корисним. Та не завжди це збирання і вечери з смаженими лисичками закінчуються благополучно. Причина? Отруєння.

Усі знають, що гриби бувають їстівні і отруйні, та далеко не кожний може їх відрізнити. А не навчившись робити це, краще не ходити в ліс по гриби.

Слід пам'ятати: на Україні мають поширення шість видів отруйних грибів. Найнебезпечніша з них — біла поганка, вживання якої призводить до тяжких отруєнь, а то й до смерті. Білду поганку часто плутають з печерицями, зеленими лисичками, підберезниками. Щоб не помилитися, треба уважно оглядати нижню частину ніжки гриба, яка звичайно знаходиться в землі: на її кінці помітно бугоркове здуття, а посередині — кільце.

Не можна забувати, що їстівні гриби мають отруйних двійників. Але їх легко виявити. Так, у несправжньої лисички пластинки яскравіші, ніж її верхня шляпка і ніжка; а їстівна лисичка має рівномірне яєчно-жовте забарвлення. У білого гриба два отруйних єпутники — жовчий гриб і сатанський. До справжнього вони дуже подібні. Однак, знаючи, що м'якушка жовчого і сатанського грибів на зламі швидко рожевіє, а м'якушка білого на зламі біла, з приємним смаком і запахом, не важко уникнути небезпек.

Дуже подібні до справжніх і отруйні опеньки. Але і тут існує відмінність. У несправжнього опенька — яскрава жовто-зелена шляпка, нижня поверхня пластинок — жовтувато-зеленого або сіро-оливкового забарвлення. Їстівні опеньки мають шляпку коричнево-жовту або кольору охри, нижня поверхня пластинок — біла або світло-сиза, на верхній частині ніжки кільце. У несправжніх опеньок його немає.

У лісі часто зустрічаються червоної і сірий мухомори. Беріть їх, вони отруйні! Розпізнати їх досить просто. Шляпка червоного мухомора яскраво-червона або оранжева, вся вкрита опуклими білими бородавками, на верхній частині ніжки — кільце. Сірий мухомор має оболонку біло-рожевого, сірого або бурого забарвлення, шляпка теж вкрита білими бородавками.

Дуже тяжкі отруєння можуть викликати так звані умовно їстівні гриби. Правда, якщо перед вживанням їх прокип'ятити мінімум два рази (8—10 хвилин), а відвар, куди перехо-

дять отруйні речовини, вилити, то і такі гриби стають нешкідливими.

Кілька слів про домашнє консервування грибів. Перше і обов'язкове правило: перед консервуванням старанно промити гриби, очистити їх від землі. Треба також додержувати температурного режиму наскрізь. Річ у тому, що з трюмками землі в консерви попадають спори мікробів богуліуса, які розмножуються в герметично закритих консервах, якщо вони забруднені і не достатньо простерилізовані. Ці мікроби спричиняють тяжке захворювання — ботулізм. Крім того, слід уважно додержуватися строків стерилізації консервів, враховуючи розмір посуду, вид грибів.

Коротше кажучи, пехтування грибами консервування (з ці правилами викладені в спеціальній літературі) може призвести до серйозних наслідків.

Якщо виявилась підозра на отруєння, треба негайно викликати лікаря або відправити поштовим до лікарні. Щоб не допустити вживання отрути в організм, слід якнайшвидше зв'язатися з лікарем, який прийде до хворого швидко, для того дати солоної води (під

ряд три-чотири склянки), а потім механічно викликати блювання. Процедуру повторюють кілька разів поки прозирній воді не стануть чистими. Після цього рекомендується напоїти потерпілого міцним холодним чаєм, кавою або молоком. До прибуття медичної допомоги необхідно утримуватися від їди; категорично забороняються спиртні напої і опет, які сприяють веселанню отрути в організм.

Таким чином, збирати гриби треба лише ті, щодо яких ви цілком упевнені, що вони їстівні. Коли ж хоч трохи сумніваєтесь, — негайно, без вагань, викидайте. Ні в якому разі не збирайте і тим більше не вживайте гриби з бульбівидним потовщенням біля основи ніжки, яка має рештки оболонки. Такий гриб треба затоптати і навколо нього розпушити ґрунт, знищуючи грибишню.

Тільки при додержанні цих елементарних умов гриба пора буде тим, чим вона повинна бути — порою здорового відпочинку і приємних спогадів.

М. МЕЛЬНИК.
Заступник міністра охорони здоров'я УРСР, головний санітарний лікар республіки.

Грибна пора.
Фотоєтюд М. РАШЕВСЬКОГО.

Коротко

З цікавою концертною програмою виступив колектив художньої самодіяльності Білоцерківського будинку культури глухих перед членами УТОГ — учасниками наради Кагарлицького і Обухівського районів.

У програмі концерту тави народів СРСР, побутові сценки, жарту.

Г. НАЗАРЕНКО.

Концерт для відпочиваючих

Ялтинський клуб глухих приймав друзів — членів клубу глухих м. Джанкою. Гості показали концертну програму, яка дуже зацікавила глядачів. Танці, мімічні сценки, пантоміму, частівки — все це було показано на сцені Ялтинського клубу. На концерті були присутні глухі трудящі, що відпочивають в Ялті. Сподобались присутнім пантоміми «Випадок на рибалці» та «Зустріч на танцях» у виконанні А. Литвинчук, сценка «Чоловікам без уяви» у виконанні Каурова та Шаталова, мімічне читання «Вічний вононь» у виконанні Каурова, молодіжний танець у виконанні Красикової, Костюка та Литвинчук.

Н. ПОГРІБНА.
Директор Джанкойського клубу глухих.

Після виступу
"Нашого ЖИТТЯ"

„Іван Павлович ставить крапку“

Під таким заголовком 10 серпня ц. р. у 32 номері газети було надруковано фейлетон, у якому йшлося про безгосподарність на Лебединському УВП. Голова Сумського обласного відділу УТОГ тов. А. Мишинцев повідомив редакцію, що факти, викладені у фейлетоні, обговорено на засіданні президії. Директора УВП тов. Бурлюка, начальника виробництва тов. Костирина і майстрів дільниці попереджено. Вжито заходів для ліквідації вказаних недоліків.

В. о. редактора І. ГАЙДАМАЧЕНКО.

НАША АДРЕСА: м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 76, тел. 67-38-43.
«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського об'єднання глухих.

Київ, друк. УВП-3, зам. 913—5065, 68 р.